

Prhuzamos Erds-Gallai algoritmus

Lucz Lornd
Programtervez informatikus MSc
lorand.lucz@gmail.com

Ivnyi Antal
tmavezet
tony@compalg.inf.elte.hu

October 15, 2011

LUCZ LORND *Prhuzamos Erds-Gallai algoritmus*

Abstract

Havel 1995-ben [5], Hakimi 1962-ben [4], Erds s Gallai 1960-ban [2], Tripathy, Venugopalan s West 2010-ben [17] javasoltak ngyzetes futsi idej mdszereket annak eldntsre, hogy egy nemnegativ szmokbl ll sorozat lehet-e egy egyszer grf foksorozata. 2011-ben Ivnyi, Lucz s Str [8] adta meg az Erds-Gallai algoritmus lineris idej vltozatt. Dolgozatunkban bemutatjuk ezeket az algoritmusokat, lerjuk a foksorozatok gyors ellenrsznek mdszert, tovbb ismertetnk egy a grfsorozatok szmnak meghatozsra kszttett szerver-kliens programot s az azzal elrt eredményeinket.

1 Bevezets

A bennnket krlvev vilgot sokflekppen modellezhetjk. Ennek egy lehetsges mdszere a vilg grfokkal trtn reprezentlsa. Valamilyen logika alapjn a krlttnk lev objektumokat logikailag sszekapcsolhatjuk, majd ezeket a kapcsolatokat knnyedn brzolhatjuk grfok segtsgvel. Egyszer pldaknt tekinthetnk pldul egy csaldf, ahol a grf egy cscsa jell egy szemlyt, a grf lei pedig a szl-gyermek viszonyokat. Ez alapjn mindenki a szleivel s gyermekeivel ll kzvetlen kapcsolatban. A grfok cscsai minden esetben legfeljebb egyszeresek lehetnek s a kapott grf hurokl mentes. sszefoglalva teht egy *egyszer grfot* kaptunk.

Mivel manapsg mr szinte mindent szmtgpekkal vgznk, ezrt fontos krds ezeknek a grfoknak a trolsa. Ennek egyik lehetsges mdja a cscsok fokszmaninak trolsa. Egy grfbl knnyedn felrhatunk egy foksorozatot, megfordtva azonban mr nem trivilis a problma, hiszen nem szkgszeren tartozik mint sorozathoz valban egy grf. Ezzel a krddsel sok helytt tallkozhatunk. Landau [14] az llatok kzt fennll dominancit modellezte ilyen mdon, Hakimi [4] kmiai, Ivnyi s munkatrsai pedig sportbeli [6, 7, 8, 10] alkalmazsokra hivatkoztak.

A problmra elsknt Vaclav Havel javasolt megoldst 1955-ben [5], majd tle fggetlenül 1962-ben Louis Hakimi [4] is publiklta a mdszert. Ebb l kifolylag

a módszer rendszerint Havel-Hakimi algoritmusként emlegetik. A módszernek bizonyos szempontból elnye, másfelől pedig hátránya, hogy a sorozatokat nem csupán megvizsgálja, hanem a hozzájuk tartozó gráfot is elállítja, ezért a legrosszabb futási ideje nem lehet kisebb, mint egyzetes.

Erds és Gallai 1960-ban [2] javasolt jobb módszert a körös eldöntésre, amely már nem állítja elő a gráfot, csupán ellenőrzi. Az módszerhez képest Tripathy és Vijay [16] megadtak két javaslatot amellyel az eredeti módszer gyorsítható, de még ezeket felhasználva is nagyon komoly számítási idővel rendelkezik a feladat.

2011-ben megadtuk [8] az Erds-Gallai módszer egy olyan változatát (EGL), amellyel lineáris időben elvégezhető a vizsgálat. A módszert a későbbiekben ismertetjük.

Sloan az interneten elérhető *Online Encyclopedia of Integer Sequences* [15] nevű adatbázisban $n \leq 23$ körös gráfok esetén megtalálható, hogy pontosan hány körös fokozat létezik. Ezeknek a sorozatoknak a számítási későbbiekben γ_n -nel jelöljük.

Az EGL algoritmust tovább fejlesztve, a nagy mennyiségű sorozat ellenőrzésére készített EGE algoritmussal nagyobb n körös gráfokra is meghatároztuk a γ_n értéket. Ezeket az értékeket egy több számítógépes párhuzamosan futtatott helpről készített program segítségével számítottuk ki, mivel a számítások futási ideje az n körös gráfok növekedésével minden lépésben körülbelül kétszeresére növekszik [8]. Ez az exponenciális növekedés miatt a módszer az algoritmus számítógépes megvalósításának párhuzamosítását igényli.

Dolgozatunk célja a sorozatok gyors ellenőrzésének vizsgálata és ismertetése, valamint a vizsgálatot elvégző program bemutatása.

A dolgozat felépítése a következő: a 2. részben ismertetjük a Havel-Hakimi és az Erds-Gallai algoritmusokat, lerjük Tripathy és Vijay gyorsításait, valamint a lineáris Erds-Gallai algoritmust. A számításokat elvégző programot a 3. részben ismertetjük, majd a 4. részben ismertetjük a probléma részekre bontásának technikáját, vgl. az 5. részben összefoglaljuk a leírt módszerekkel és programmal elért eredményeinket.

2 Algoritmusok

A dolgozatban szereplő algoritmusok forráskódjaik megtalálhatók a (<http://people.inf.elte.hu/lulsaai/H>) honlapon és a [8] cikkben.

Mielőtt bevezetnénk a felhasznált algoritmusokat, definiáljuk, hogy pontosan mit is értünk bizonyos fogalmakon és milyen alapvető feltételezésekkel élünk ezek kapcsán.

A G gráf i -edik körös csomópontja legyen V_i , V_i csomópontja legyen f_i és fokozata legyen $F = (f_1, \dots, f_n)$.

Egy F fokozatot *szabályos*, ha $n \geq 2$, az f_i , $2 < i \leq n$ értékek egész számok és monoton csökkennek, azaz $f_2 \geq \dots \geq f_n$. Egy szabályos fokozatot *megvalósíthatónak* vagy *helyreállíthatónak* nevezünk, ha létezik olyan G egyszerű gráf, amelynek fokozata F .

Szükségnek lesz tovább a sorozat első k elemének összegre, amit $H_k = \sum_{i=1}^k f_i$ -vel fogjuk jelölni.

2.1 Havel-Hakimi algoritmus

Az algoritmust elsőként Havel [5] írta le, majd később Hakimi [4] tőle függetlenül publikálta ugyanezt az eredményt, innen adták a Havel-Hakimi algoritmus elnevezést.

(Havel, Hakimi [4, 5]) Az $F = (f_1, \dots, f_n)$ foksorozat akkor és csak akkor helyreírható, ha az $F' = (f_2 - 1, f_3 - 1, \dots, f_{f_1} - 1, f_{f_1+1} - 1, f_{f_1+2}, \dots, f_{n-1}, f_n)$ sorozat is helyreírható.

Lsd [4, 5].

Az algoritmust később kiterjesztették irányított gráfokra is [3, 12, 13] és általánosították irányított multigráfokra [6, 7].

A tétel felhasználásával felírható algoritmus nagy hátránya, hogy felhasználásánál minden egyes lépésben újra kell rendezni a sorozatot. Ezért az algoritmus futási ideje legrosszabb esetben akkor is $\Omega(n^2)$, ha lineáris futási idejű rendezési algoritmust használunk.

2.2 Eltol Havel-Hakimi algoritmus

Az ellenőrzendő sorozat egyre kisebb és kisebb részeket rendeztet megvalósíthatjuk úgy is, hogy csupán azokat az elemeket toljuk el a sorozatban, amelyekre nem teljesül a monotonitás. Ezzel a rendezéshoz szükséges idő nagy részét megtakaríthatjuk. Ez az algoritmus az eltol Havel-Hakimi algoritmus.

2.3 Erdős-Gallai algoritmus

Erdős és Gallai 1960-ban adták meg olyan ellenőrzési módszert, amely a sorozatot már nem állítja el, csupán eldönti, hogy az helyreírható vagy sem. (Erdős, Gallai, [2]) A szabályos $F = (f_1, \dots, f_n)$ sorozat akkor és csak akkor helyreírható, ha igaz az, hogy

$$\sum_{i=1}^n f_i \text{ páros} \tag{1}$$

és

$$\sum_{i=1}^j f_i - j(j-1) \leq \sum_{k=j+1}^n \min(j, f_k) \quad (j = 1, \dots, n-1). \tag{2}$$

Lsd [1, 2].

A tétel felhasználásával megvalósítható algoritmus futási ideje a legjobb $\Theta(n)$ és legrosszabb $\Theta(n^2)$ között változik.

A közelmúltban Tripathi és munkatársai [17] publikáltak egy konstruktív bizonyítást, amely helyreírható sorozatok esetén a helyreírhatóságot is elvégzi. Ennek az algoritmusnak a futási ideje legrosszabb esetben $\Theta(n^3)$.

2.4 Rvidtett Erds-Gallai algoritmus

Tripathi 2003-as cikkben [16] ler egy lehetsges rvidtsi mdot Erds s Gallai mdszerre: A (2) egyenltlensget elegend csak azokban az esetekben ellenrizni, ahol a $H_i > i(i - 1)$ felttel teljesl.

(Tripathi et al. [16]) Egy szablyos $F = (f_1, \dots, f_n)$ foksorozat akkor s csak akkor j, ha

$$H_n \text{ páros} \quad (3)$$

s

$$H_i - \min(H_i, i(i - 1)) \leq \sum_{k=i+1}^n \min(i, f_k), \quad (4)$$

ahol

$$i = 1, \dots, \max_{1 \leq k \leq n} (k|k(k - 1) < H_k). \quad (5)$$

Lsd [16].

2.5 Ugr Erds-Gallai algoritmus

Tripathi s Vijay [16] megadtak egy tovbbi lehetsges rvidtsi mdot is. A rvidts azt használja ki, hogy ha egy ellenrizend sorozatban egy fokszm tbszr is elfordul, akkor elegend azt csupn egyszer ellenrizni, mghozz abban a pontban, ahol teljesl, hogy $f_i \neq f_{i+1}$. A sorozatok utols elemeit pedig nem szksges ellenrizni.

Vezessk be a σ_i jellst azokra az i indexekre, amikre teljesnek az $f_i \neq f_{i+1}$ s $i \neq n$ felttelek. Nevezzk ezeket a pontokat *ugrpontoknak*. Ezzel a jellssel teht a sorozat $f_{\sigma_1}, \dots, f_{\sigma_q}$ elemei ugrelemek s q jelli a sorozat ugrelemeinek szmt.

(Tripathy, Vijay [16]) A szablyos $F = (f_1, \dots, f_n)$ sorozat akkor s csak akkor helyrellthat, ha igaz az, hogy

$$H_n \text{ páros} \quad (6)$$

s

$$H_{\sigma_i} - \sigma_i(\sigma_i - 1) \leq \sum_{k=\sigma_i+1}^{n-1} \min(i, f_k) \quad (i = 1, \dots, q). \quad (7)$$

Lsd [16].

2.6 Lineris Erds-Gallai algoritmus

Az algoritmust tovbb gyorsíthatjuk, ha kihasználjuk az f sorozat monotonitst, azaz azt, hogy a felttelben szerepl sszegzst nem kell minden egyes iterciban elvgezni, mivel a szummban szerepl min fggvny egy τ_i indexig mindig az els, majd attl kezdve mindig a msodik paramtert fogja visszaadni. A monotonits

miatt pedig ez az rtk csak az egyik irányban változhat, így elég az egyes iterációk között néhány lépésben eltolni, így nyerünk egy explicit képletet a szummára, amit korábban mindig újra és újra kiszámítottunk.

A szabályos $F = (f_1, \dots, f_n)$ sorozat akkor és csak akkor helyreállítható, ha igaz az, hogy

$$H_n \text{ páros} \quad (8)$$

s

$$H_{\sigma_i} < H_n - H_{\tau_i} + \sigma_i \cdot (\tau_i - 1) \quad (9)$$

Az ellenőrzőpontok elégségségét Tripathi és munkatársai [16] már bebizonyították. A fentiben megadott feltétel ezeket az ellenőrzéseket végzi el, kihasználva a sorozat elemeinek monoton csökkenését, azaz a

$$\sum_{k=\sigma_i+1}^{n-1} \min(i, f_k) \quad (10)$$

tagot nem számolja újra minden esetben, pontosabban nem ebben a formában végzi el a számolást, hanem explicit módon.

A kifejezés rtk-e (11) formában adható meg, mégpedig azért, mert a sorozat monotonitása garantálja, hogy a τ_i slypont előtt a $\min(i, f_k)$ kifejezés rtk-e minden esetben i , majd a τ_i -nél nagyobb vagy egyenlő k -k esetében mindig f_k . Ebből következik, hogy

$$\sum_{k=\sigma_i+1}^{n-1} \min(i, f_n) = H_n - H_{\tau_i} + \sigma_i \cdot (\tau_i - \sigma_i). \quad (11)$$

Az eddigiek alapján az eredeti feltételt írhatjuk a következő alakba

$$H_{\sigma_i} - \sigma_i \cdot (\sigma_i - 1) \leq H_n + H_{\tau_i} + \sigma_i \cdot (\tau_i - \sigma_i). \quad (12)$$

A (12) egyenlőséget rendezve megkapjuk a

$$H_{\sigma_i} \leq H_n + H_{\tau_i} + \sigma_i \cdot (\tau_i - 1). \quad (13)$$

kifejezést, ami pontosan egyezik a (9) egyenlőséggel.

A módszer linearitása abból fakad, hogy a teszteléshez a páros ellenőrzéssel együtt két feltételvizsgálat, két kivonás és egy összeadás szükséges. A τ_i paraméter meghatározása egy lineáris kereséssel elvégezhető – amelyhez esetünkben legrosszabb esetben $2 \cdot n$ művelet szükséges, ami tartalmazza az összes τ_i rtk meghatározást az adott sorozathoz.

2.7 Erds-Gallai-Enumerate

Az fent ismertetett lineris idej algoritmust felhasznlva megadhat egy olyan algoritmus, amely lexikografikus sorrendben ellltja az sszes nullmentes, prosorozatot s ellenrzi azokat. Ez az algoritmus kpezi a 3.2 rszben ismertetend program alapjt.

Bemenet. n : a cscok szma ($n \geq 1$);
 b : az els rszfeladat esetben a kezdsorozat, egybknt az aktulis rszfeladatot megelz feladat utols ellenrzt sorozata;
 $lastIndex$: az utols sorozat azonostsra hasznlt index;
 $lastValue$: az utols sorozat $lastIndex$. elemnek rtke.

Kimenet. $\zeta_{n,m}$: a ζ_n rtk m . rszletsszege.

```

ERDOS-GALLAI-ENUMERATE( $n, b, lastIndex, lastValue, \zeta_{n,m}$ )
01 if  $b_n \neq n - 1$                                 Line 01: not the first sequence
02      $b_n = b_n - 3$                                 Lines 02–03: decrease last element by 3
03      $H_n = H_n - 3$ 
04 else                                             Line 04: first sequence
05      $b_n = b_n - 2$                                 Lines 05–06: decrease last element by 2
06      $H_n = H_n - 2$ 
07 end
08 for  $i = 1$  to  $n$ 
09      $J_i = n - 1$                                 Lines 08–10: fill up  $J$  with  $n - 1$ 
10 end
11  $H_1 = b_1$                                        Lines 11–14: calculate  $H$  vector
12 for  $i = 2$  to  $n$ 
13      $H_i = H_{i-1} + b_i$ 
14 end
15  $c = 0$                                            Line 15: set number of checkpoints to 0
16 for  $i = 1$  to  $n - 2$                              Lines 16–21: fill up checkpoint vector
17     if  $b_i \neq b_{i+1}$  and  $b_i \neq f_n$ 
18          $c = c + 1$ 
19          $D_c = i$ 
20     end
21 end
22  $\zeta = Erdos - Gallai - Check(b, H, c, D)$          Line 22: check first job
23 while  $b_{lastIndex} > lastValue$                  Line 23: till the last sequence of job
24      $k = n$ 
25     if  $b_k \geq 3$                                 Line 25: if last element in sequence greater than 3
26          $b_k = b_k - 2$                             Line 26: decrease last element by 2
27          $H_k = H_k - 2$ 
28     if  $c < 1$  or  $D_c \neq n - 1$              Line 28: if no checkpoints yet

```

```

29          $c = c + 1$                                 Line 29–30: add new checkpoint
30          $D_c = n - 1$ 
31     end
32 else
33     if  $b_k = 2$                                 Line 33: if last element in sequence equals 2
34          $b_{k-1} = b_{k-1} - 1$  Line 34: decrease penultimate element by 1
35          $H_{k-1} = Hk - 1 - 1$ 
36         if ( $c = 1$  and  $D_c \neq n - 2$ ) or      Line 36:  $n - 2$  not a c.p.
37             ( $c > 1$  and  $D_{c-1} \neq n - 2$  and  $D_c \neq n - 2$ )
38             if  $c > 0$  and  $D_c > n - 2$  Lines 37–44: set  $n - 2$  as c.p.
39                  $D_{c+1} = D_c$ 
40                  $D_c = n - 2$ 
41             else
42                  $c = c + 1$ 
43                  $D_c = n - 2$ 
44             end
45         if  $b_{n-1}$  odd
46              $b_n = b_{n-1}$  Lines 46–49: fix sequence and checkpoints
47             if  $c > 0$  and  $D_c = n - 1$ 
48                  $c = c - 1$ 
49             end
50         end
51     else                                Line 51:  $b_n$  even
52          $b_n = b_{n-1} - 1$  Line 52–56: fix last element and checkpoints
53         if  $c > 0$  and  $D_c \neq n - 1$ 
54              $c = c + 1$ 
55              $D_c = n - 1$ 
56         end
57     end
58      $H_n = H_{n-1} + b_n$ 
59 end
60 else                                Line 60: last element is 1
61      $j = n - 1$                                 Line 61–64: find last element that  $\neq 1$ 
62     while  $b_j \leq 1$ 
63          $j = j - 1$ 
64     end
65     if  $b_j \geq 3$ 
66          $b_j = b_j - 1$ 
67          $H_j = H_j - 1$ 
68         if  $j > 1$                                 Line 68:  $b_j$  is not the first element
69             if ( $c = 1$  and  $D_c \neq j - 1$ ) or Line 69–78: refresh c.p.s
70                 ( $c > 1$  and  $D_{c-1} \neq j - 1$ )
71                 if  $c > 0$  and  $D_c > j - 1$ 

```

```

71          $D_{c+1} = D_c$ 
72          $D_c = j - 1$ 
73          $c = c + 1$ 
74     else
75          $c = c + 1$ 
76          $D_c = j - 1$ 
77     end
78 end
79 end
80 for  $k = j + 1$  to  $n$            Line 80–83: refresh the sequence
81      $b_k = b_j$ 
82      $H_k = H_{k-1} + b_k$ 
83 end
84 while  $c > 1$  and  $D_c > j - 1$  Line 84–86: refresh checkpoints
85      $c = c - 1$ 
86 end
87 if  $H_n$  odd                   Line 87: if  $b$  sequence is broken
88      $b_n = b_n - 1$            Line 88–89: fix last element
89      $H_n = H_n - 1$ 
90     if  $D_c \neq n - 1$          Line 90–93: fix checkpoints
91          $c = c + 1$ 
92          $D_c = n - 1$ 
93     end
94 end
95 else                           Line 95:  $b_j < 3$ 
96      $b_{j-1} = b_{j-1} - 1$ 
97      $H_{j-1} = H_{j-1} - 1$ 
98     if  $j > 2$ 
99         if ( $c \leq 2$  or           Lines 99–113: fix checkpoints
100            ( $c > 1$  and  $D_{c-1} \neq j - 2$ )) and ( $c > 1$  and  $D_{c-2} \neq j - 2$ )
101             if  $c > 1$  and  $D_{c-1} > j - 2$ 
102                  $D_{c+1} = D_c$ 
103                  $D_c = D_{c-1}$ 
104                  $c = c + 1$ 
105             else
106                 if  $c > 0$  and  $D_c > j - 2$ 
107                      $D_{c+1} = D_c$ 
108                      $D_c = j - 2$ 
109                      $c = c + 1$ 
110                 else
111                      $c = c + 1$ 
112                      $D_c = j - 2$ 
113                 end
114             end
115         end
116     end

```



```

114         end
115     end
116     for  $h = j$  to  $n$            Lines 116–119: fix sequence
117          $b_k = b_{j-1}$ 
118          $H_n = H_{k-1} + b_k$ 
119     end
120     while  $c > 1$  and  $D_c > j - 1$  Lines 120–122: fix checkpoints
121          $c = c - 1$ 
122     end
123     if  $H_n$  odd                 Line 123: sequence is broken
124          $b_n = b_{n-1} - 1$      Lines 99–113: fix last element
125          $H_n = H_{n-1} + b_n$ 
126         if  $D_c \neq n - 1$      Lines 126–129: fix checkpoints
127              $c = c + 1$ 
128              $D_c = n - 1$ 
129         end
130     end
131 end
132  $\zeta = \zeta + \text{Erdos} - \text{Gallai} - \text{Check}(b, H, c, D)$ 
                                     132. line: check if sequence graphical
133 end

```

Ez az algoritmus lehetővé teszi, hogy egyszerre prhuzamosan több gppel vgezzük a ζ rtkek kiszámítását. Mghozz gy, hogy a kezd sorozattal az utols sorozatig minden sorozatot letesztel. Az utols sorozatot – a kezd sorozattal ellentétben – nem adjuk meg bemenetként, csupán az azonostshoz használt rtket: *lastIndex*, *lastValue*. Ezekkel az rtkekkel a következő módon azonosthat a sorozat. Mivel a sorozatokat lexikografikus sorrendben listázzuk el, ezért a sorozat csupán egyetlen tagjának ellenőrzésével (*f_{lastIndex}*) eldönthető, hogy elrtk-e már az utols ellenőrzendő sorozatot, azaz teljesül-e, hogy $f_{lastIndex} < lastValue$. Ha igen, akkor a kiosztott feladatot elvégzettnek tekinthetjük.

3 A Holzhacker program

A γ_n rtkek meghatározása komoly erőforrással jár, ezért számításainkat az alábbi technikák felhasználásával igyekeztünk felgyorsítani:

- a feladat részekre bontása és szétosztása több számítógépes kódrészletre,
- a nyilvánvalóan rossz sorozatok elhagyása,
- csak nullmentes sorozatok vizsgálata,
- ellenőrzés elvégzése csak ugrópontokban,

- a 2.5 s 2.6 pontokban lert rvidtsek hasznostsa,
- annak kihasználisa, hogy az ugrpontok listja konstans id alatt frissthet, ha a vizsgland nullmentes, pros sorozatokat lexikografikus sorrendben lljtjuk el.

A feladat prhuzamostsa a processzorok szmval arnyosan cskkenti a szksges futsi idt, azaz minl tbb szmtgppel dolgozunk, annl kevesebb ideig tartanak a szmtsok.

Nyilvnvalan rossz sorozatoknak tekintjk azokat a sorozatokat, amelyekben a fokszmok sszege pratlan.

A nulls sorozatok vizsglata pedig azrt hasznos, mert a sorozatok megkzeltleg negyed rszben szerepel nulla. Mivel minden egyszer grfot reprezentl foksorozatra teljesl, hogy egy nullt, azaz egy izollt cscsot hozzvve a kapott sorozat tovbbra is egy grfot reprezentl, ezrt ezeket a sorokat felesleges megvizsglnunk, mert γ_n szmts sorn jra leellenriznunk minden γ_{n-1} szmts sorn korbban mr megvizsglt sorozatot. Ezt az tletet használja fel a kvetkez lemma.

Az n -cscs grfok szma (γ_n) megadhat az $n - 1$ pont megvalsthat grfsorozatok s az n hossz j nullmentes sorozatok sszegeknt, azaz

$$\gamma_n = \zeta_n + \gamma_{n-1},$$

ahol ζ_n a helyrellthat n -hossz nullmentes sorozatok szma.

Lsd [8].

A program mkdsnek lersa sorn dlt kisbetk jellik a felhasznlt vltozkat s dlt nagybetk a konstansokat, valamint a fontosabb hlzati primitveket.

3.1 Kiszolgl program

Programunkban egy kzponti kiszolgl program osztja ki a rszfeladatokat a szmtsokhoz csatlakoz kliensek kztt. Ennek ksztsekor az elsdleges szempon-tunk a lehet legnagyobb megbzhatsg, rugalmassg s sebessg elrse volt.

Megbzhatsgon azt rtjk, hogy a rendszert mkdst kls termszeti vagy akr humn tnyezk ne befolyssoljk. A kiszolgl program ezrt brmikor lellthat s jraindthat anlkl, hogy ez eredmnyek elvesztsvel jrna. A szerver lellsa a klienseket sem befolyssolja. Ez egyben azt is jelenti, hogy amennyiben szksges, a szerver programot egy komolyabb szmtsi projekt sorn brmikor kicserlhetjk vagy megvltoztathatjuk.

A szerver rugalmassga abban rejlik, hogy mkdse semmilyen mdon nem fgg ssze azzal, hogy a kliensekben mi trtnik, csupn annyi a teendje, hogy feladatokat oszt ki s eredmnyeket gyjt be. Az sem jelent problmt, ha kzben minden klient meglltunk, mert ezzel a szerver egyltaln nem foglalkozik. Ez elsr ugyan rdektelennek tnhet, de nem az, ha figyelembe vesszk, hogy a kliens brki szmra szabadon elrhet az interneten, gy szmtani kell arra, hogy valaki gy dnt, hogy rszt vesz egy komoly szmtsban s elindtja a klient, majd

meggondolja magát s mégis inkább leltja azt. Ehelyett gondolhatunk akár egy egyszerű ramsznetre is. Továbbá láve, mivel nincs lád lázati kapcsolat a kiszolgáló s a tábbi gép között, így nincs limitálva a résztvevő szoftverek száma sem. Ha valaki elindít a szoftvert egy kliensre, az kap egy feladatot s szol.

Harmadik szempontunk a sebesség volt, ezért programunkat C nyelven valasztottuk meg. Vlasztunk azért erre a nyelvre esett a kezdeti MATLAB programok helyett, mert a MATLAB ugyan egy nagyon kellemes s jól látható futási felületet biztosít, de méréseink alapján C-vel megképzeltleg százszoros gyorsulás érhető el. Programunk tehát C-ben készült, Berkeley Socketek felhasználásával. Működése pedig a következő:

[scale=0.6]pic/server

Figure 1: A szerver működésének folyamatábrája

- A szerver indításakor létrehoz egy csatlakozást (*SOCKET*), amit aztán egy csatlakozási ponthoz (*PORT*¹) köti (*BIND*). Amint létrejött a csatlakozási pont s a szerver alkalmas a kapcsolatok fogadásra, ellenőrzi, hogy van-e kész eredmény a naplójában. Amennyiben a naplónak nem része, így az abban szereplő feladatokat késznek jelöli. Ezután elkezdődhet a kliensek bejövő kapcsolatainak kezelése (*LISTEN*).
- Mindaddig, amíg a befejezett feladatok száma (*finished_jobs*) el nem éri az összes feladat számát (*NUM_JOB*), addig jár s jár klienseket fogadunk, majd a fogadott kliens zenetből eldöntjük, hogy mi célból jött. A kliens köztől csatlakozhatott: új feladatot kér vagy elkészült egy sorrendben s az azt szeretné visszakapni.

[scale=0.6]pic/newjob

Figure 2: új feladat kiosztása a kliensnek

- Ha a kliens új feladatot kér, akkor a 2. lépésben látható módon kiosztjuk neki a soron következő a következő algoritmus alapján:
 - + Megnéveljük az éppen aktuális részfeladat sorszámát trol rtket (*actual_job*), majd ellenőrizzük, hogy nem léptünk-e túl a lehetséges legnagyobb sorszámra (*NUM_JOB*), valamint hogy a feladatok státuszát trol vektorunk (*job_status*) alapján nincs-e már teljesítve a megadott feladat.
 - + Addig ismétlgetjük ezt a műveletet, amíg meg nem találjuk a kiosztandó feladatot.
 - + Mivel a feladat kiküldésére került, lebontjuk a kapcsolatot. Itt megjegyezzük, hogy ha elértek az utolsó feladatot, akkor módszeresen elkezdjük újra kiosztani a már legrövidebben kiadott feladatokat arra az

¹A programban előre definiált rtk.

esetre, ha a kliens, amely azt a feladatot végezte volna, valamilyen okból (szmtgp lelltsa, ramsznet stb.) nem tudta azt befejezni. Ez nyilván azt eredményezi, hogy amikor már nagyon kevés munka van vissza, akkor sok kliens fogja ugyanazt a feladatot megkapni, gy a feladatok befejezdsvel egyre robusztusabb vlik a rendszer.

[scale=0.6]pic/gotresult

Figure 3: Rszfeladat eredmények mentse

- Ha a kliens eredményt kld, akkor a 3. brn lthat algoritmus szerint a kvetkez mdon dolgozzuk azt fel:
 - + Fogadjuk az zenett s ellenrizzk, hogy a berkez eredmény nem szerepel-e már a teljesített feladatok listjban (*job_status*); amennyiben nem szerepel, gy elmentjk s befejezettnek tekintjk.
 - + A mentsorn a kliens ltal kldtt zenet eredeti formában kerül hozzáfzsrre a napl fjlhoz (*LOG_FILE*). A napl fjlban csv formtumban kerülnek rgztsre az adatok. A fjl pontos formtuma a 3.2. rszben ismertetjk.

3.2 Kliens program

A kliens program elksztsekor a fcl a lehet legnagyobb egyszersg elrse volt. Olyan programot akartunk ksztetni, amely nem ignyel semmifle felhasználói beavatkozást, beállítást vagy akciókat az elindításánál. Ez azért fontos, mert a szmtsokat a lehető legtöbb szmtgp között szeretnénk sztosztani, tekintettel az risi futási idkre.

Fontos volt az is, hogy ha egy komolyabb szmts befejeződik, akkor se kelljen minden egyes gépén újra s újra elindítani a programot, hanem az a lehető legkisebb erőforrásigénygel maradjon a hálón s várjon mindaddig, amíg új feladat nem vehet egy újabb szmtsban. Ez sokat segített, amikor az új feladatok száma több mint 200 szmtgp felhasználóval. Ezek között a gépek között voltak olyanok, ahol a processzorban nagy mag is volt, gy egyszerre nagy kliens kellett volna járni, amikor az egyik új feladatot kvteten ttrtnk egy nagyobbra.

Jogosan felmerülhet a kérdés, hogy miért nem elegendő egyetlen kliens futtatása több szlonon. A szmtsokat nem csak laborgépekkel végeztük, hanem programunkat publikusan elérhetővé tettük az interneten, gy bárki csatlakozhatott, ezért nem szerettk volna, hogy valaki, aki egy kliens futtatva a gépen segíthet munkánkat, azért ne használja azt, mert az teljesen leterheli a szmtgpet.

A kliens program módja a kvetkez:

- Mivel létrehoztuk a csatlakozáshoz szükséges csatlakozást (*SOCKET*), megpróbáltunk csatlakozni a kiszolgáló programhoz. Ha ez nem lehetséges, mert

feladat sorszma	els sorozat		
	utols sorozat	futsi id	j sorozatok szma

Table 1: A kliens ltal kldtt eredmnyek szerkezete

a szerver nem elrhet, akkor *wait_time*² ideig vrakozunk s egyttal megktszerezzk a vrakozsi idt. Ezt addig ismtelgetjk, amg fel nem pl a kapcsolat vagy el nem rjk a *MAX_WAIT_TIME* rtket. Ezt kveten mr nem nveljk tovbb a vrakozs idtartamt. A mdszer alaptlett Jacobson 1988-as [11], lass kezdst biztost protokollja adta. Megjegyezzk, hogy a neve ellenre a mdszer egyltaln nem lass, hiszen exponencilis nvekedst eredmnyez.

- A kapcsolat ltrettt kveten zenetet kldnk a szerver programnak, amellyel egy feladatot krnk tle, majd miutn megkaptuk azt, lebontjuk a hlzati kapcsolatot s a 2.7. rszben ismertetet algoritmus segtsgvel elltjuk s ellenrizzk a kiosztott feladatba tartoz sorozatokat.
- A kliens az ellenrzsek sorn csak olyan sorozatokat llt el s ellenriz, amelyek prosak s nullmentesek. Ez all egyetlen kivtel lehetsges: pratlan n rtket esetn az utols ellenrzt sor nem az $1, 1, \dots, 1$, hanem a $-1, -1, \dots, -1$, mivel a sorozatokat generl algoritmus kettesvel lpteti a sorozatok tagjait ankl, hogy 0 elfordulna, gy az utols eltti ellenrzt sorozat a $2, 1, 1, \dots, 1$ mely a kvetkez lpsben $-$ mivel nulla nem lehet $-1, -1, \dots, -1$ -re vlt. Ez azonban nem jelent problmt, mert az ellenrz algoritmus elutastja.
- A szmtsok vgeztvel a kapott eredmnyeket elkldjk a szervernek, amely aztan azokat a 1. tblzatban lthat formtumba elmenti. A tblzat res celli ksbbi felhasználásra vannak fenntartva.
- A kiszmtott eredmnyek elkldse is hasonl mdon trtnik, mint ahogy a feladatot krtk a szervertl. Azonban most nem prblkozunk a vgtelensgig. sszesen *MAX_RECONNECT_TRY* alkalmat kveten abbahagyjuk a prblkozst. Ez azt fontos, mert ha a szerver megkapott minden rszedmnyt lell, de a kliensek tovbb dolgoznak. Ezzel az elsdleges clunk, hogy ne kelljen a klienseinket minden egyes projekt esetn jra s jra elindítani mindent, hanem ha a szerver huzamosabb ideig nem rhet el, akkor dobjk el rszedmnyeiket s folytassk a normlis mkdst, azaz krjenek j feladatot, pontosabban vrakozzanak j feladatra. Ezzel ismt csak a rendszer hasznlatnak egyszerstst s nagyobb hibatrst akartunk elrni.

²Elre definlt rtk. Alaprtelmezse *DEFAULT_WAIT_TIME*.

4 A problma felosztása

A programok mőködés korbban már ismertették. Most lerjük azt is, hogy a problémát milyen technikákkal segítségével osztottuk fel a számítógépek között. Elsőként lerjük a legegyszerűbb naív megközelítést, amely kisebb n értékek esetén még megfelel, majd térünk arra, hogy nagyobb n -eknél milyen módszerekkel próbáltuk kiegyensúlyozni az egyes számítógépek terhelését.

4.1 Naív megközelítés

Legelső megközelítésünk szerint a problémát kisebb n értékek esetén tapasztalt futási idő alapján igyekeztünk azonos méretű darabokra osztani. Ez γ_{24} esetén még elfogadható elvárásokat eredményezett, de sajnos nagyobb n -ekre már olyan mértékű lett volna az elvárás, ami rontotta volna a pruhuzamosság hatékonyságát.

Ezt a megközelítést felhasználva a problémát összesen 23 részproblémára bontottuk. A futási időkre vonatkozó adataink közül eltekintünk, tekintve, hogy a részfeladatok több egymástól elvárt hardverrel felszerelt számítógépen futottak.

4.2 Felosztás korábbi n értékekre alapozva

Az első megközelítés legnagyobb hinyossága a rendszertelenség volt, hiszen se az összes megvizsgált sorozatok számít, sem az elfogadott sorozatokat nem vette számításba. Az elfogadott sorozatok számít fontos tényezőként kell kezelni, hiszen ezekben az esetekben a teszt minden egyes ellenőrzési pontban lefut, így ezek a tesztek vesznek igénybe a legtöbb időt.

A sorozatok szerinti felosztást a következő módon generáltuk. A korábbi sorozatok generálására felhasznált programunkat így alakítottuk át, hogy a tesztet elváltottuk, csupán azt figyeljük, hogy hány sorozaton vagyunk túl. Mivel az összesen a pros sorozatok számít ismerték, így könnyedén meghatározható volt, hogy mikor vagyunk közel lehetséges részfeladatok határán. A kapott sorozatot teljes egészében törölni azonban nem lett volna célszerű, hiszen az rendkívül nagy mértékben lassítaná a számolást ha minden egyes sorozat ellenőrzését követően ellenőriznünk kellene az éppen aktuális sorozat minden elemét, hogy nem értékek-e az utolsó ellenőrzendő sorok. A kapott sorozatokról tehát csak annyit információt tároltunk, hogy mi az első elem indexe, ami elvárt az azt megelőző sorozattól, s hogy mi ez az érték. Ezeket az információkat felhasználva már elegendő egyetlen ellenőrzést elvégezni, hogy eldönthessük, végzünk-e a kapott feladattal.

Ez a „csónkols” azonban jórészt csak azt eredményezi, hogy a részfeladatok elvárt méretek lesznek. Ez a probléma azután egyre nagyobb elvárásokat okoz, ha az n értékek növekszenek.

Ezzel a technikával egy 435 részfeladatot tartalmazó felosztást készítettünk és használtunk fel a ζ_{25} s ζ_{26} értékek számításához. Ezekben az esetekben már nem a γ értékeket számítottuk. Ennek oka, hogy a 3. lemma alapján γ értéket könnyedén

meghatározhatjuk ζ ismeretben s gy a szksges szmolsi id az eredeti $\frac{3}{4}$ -re cskken [8].

4.3 Felosztás a mveletismok alapjn

Az elz megoldunk mr viszonylag j elosztást biztostott a futsi idk tekintetben, azonban elfordul benne 2–3 ris feladat is, amelyek megoldsa akr tzszer annyi ideig is tartott, mint a tbbiek. Ezt a jelensget az albbi mdon prbltuk meg kikszblni.

A generlt rszszorozatokat mr nem futsi idejk vagy az ellenrzttt sorozatok szma alapjn osztottuk fel, hanem az ellenrzsok sorn elvgzett mveletek szma adta a sorozatok kzti hatrokat. Ezt gy hjtottuk vgre, hogy egy alacsonyabb n rtkre kiszmtottuk a teljes mveletignyt, majd ennek ismeretben generltuk az j feladatokat. Nyilvn ennek a felosztásnak is velejra volt, hogy sorozatainkat „csenkoltuk” a nagyobb sebessg elrsnek rdekben.

A ζ_{28} rtket ezt a felosztást felhasználva szmtottuk ki.

Felosztás a sorozatok tnyleges szmnak kzeltse alapjn

A korbbi megvaltsok ugyan kzeltleg megfelel felosztást eredmnyeztek, azonban mindegyikben fordultak el – mg ha csak kis szmban is – mamutok³. Ennek elkerlsben volt hasznos a most kvetkez lemma.

Az n hossz sorozatok szma, melyek p -edik eleme m

$$N(n, m, p) = \binom{m + (p - 1)}{n} \quad (14)$$

A lemmt felhasználva megadhat egy mtrix, amely megadja, hogy kzeltleg hny olyan sorozat van, amely a b_1 rtkkel kezdik s b_2 rtkkel folytatdik stb. Ezt a tblzatot felhasználva a kvetkez mdon adhat meg a felosztás:

- Vlasszuk meg a maximlis feladat mretet (ez esetnkben akkora szeleteket jelentett, amelyek egy jszaka alatt kiszmtathatak).
- Induljunk el a mtrix als sornak els elemtl s kezdjk a mtrix tovbbi sorait kiolvasni s sszegezni mindaddig, amg az aktulis kapacits vagy a kiolvasand rtkel el nem fogytak.
- Ha egy rtk tl nagy az adott maximlis mrethez viszonytva, akkor lpnk egy sorral feljebb s kezdjk el azt a sort kiolvasni addig az oszlopig, ahonnan fellptnk.
- Folytassuk ezt az algoritmust, amg az utols sor vgig nem rtnk.

A korbban ismertett algoritmus szerint $n = 5$ -re a 2. tblzatbl kiolvashat a 3. tblzatban lthat felosztás.

³Az tlagos futsi id tbszrst ignyl rszfeladat.

1	1	1	1
1	2	3	4
1	3	6	10
1	4	10	20
1	5	15	35

Table 2: A felosztshoz hasznlt mtrix $n = 5$ esetn

2, 2, 2, 2, 2
3, 2, 2, 2, 2
3, 3, 3, 3, 3
4, 2, 2, 2, 2
4, 3, 3, 3, 3
4, 4, 3, 3, 3
4, 4, 4, 4, 4

Table 3: $n = 5$ -s feloszt s hatsorozatai

A tblzatban lthat sorozatok a kvetkez mdon rtendek: az els szelet a 1, 1, 1, 1, 1 sorozattl a 2, 2, 2, 2, 2 sorozatig tart, a msodik pedig a 2, 2, 2, 2, 2 sorozattl a 3, 2, 2, 2, 2 sorozatig s gy tovbb.

Ez a mdszer ugyan nem garantlja, hogy a rszfeladatok hossza pontosan ugyanakkora legyen, azonban megszteti a korbbiakban tapasztalt „mamut” hatst.

Ezt a mdszert hasznltuk fel ζ_{29} kiszmtsakor. A teljes szmtst sszesen tbb mint 15.000 rszfeladatra felosztva vgeztk.

A teljes feloszt s generlsnak els lpse a 2. tblzathoz hasonl mtrix elltsa a megfelel n rtkhez. A mtrix feltltst vgzi el az albbi program.

Bemenet. n : a cscok szma ($n \geq 1$);

MaxSize: a maximlis megengedett „szeletmret” (maximlis sorozatszma s szeletben).

Kimenet. a kpernyre rjuk a szeleteket hatrol sorozatokat.

GENMATRIX(n , *MaxSize*)

```

01 for  $i = n$  downto 2                                01–05. sor: a mtrix feltltse
02     for  $j = 1$  to  $n - 1$ 
03          $M_{i,j} = \binom{i+j-2}{i-1}$ 
04     end
05 end
06 for  $j = n - 1$  downto 1                            06–08. sor: a mtrix els sornak kitltse
07      $M_{1,j} = 1$ 
08 end

```


09 **GenSeries**($M, n, n, 1, n - 1, MaxSize, 0$)

09. sor: szelet generators

Miután megvan a mátrixunk, már csak ki kell olvasnunk belőle a szeletek határsorozatait (a 3. táblázathoz hasonló alakban) az alábbi algoritmus segítségével.

Bemenet. M : a felosztáshoz tartozó mátrix, amit a *GenMatrix* algoritmus-sal kaptunk;

n : a csúcsok száma ($n \geq 1$);

i, j, j_m, J : rekurzív segédparaméterek;

$MaxSize$: a maximális megengedett szeletméret (maximális sorozatszám a szeletben).

Kimenet. A szeleteket határoló sorozatok (rekurzív).

GENSERIES($M, n, i, j, j_m, MaxSize, J$)

01 $C = 0$ 01. sor: a szelet méretének inicializálása

02 **while** $j < j_m + 1$

03 **if** $C + M_{i,j} \leq MaxSize$ 03. sor: ha bevéhető a szelet

04 $C = C + M_{i,j}$ 04. sor: bevétes

05 **if** $j \leq j_m$ 05–07. sor: tovább lépünk a mátrixban

06 $j = j + 1$

07 **end**

08 **else** 08. sor: nem bevéhető a szelet

09 **if** $C \neq 0$ 09. sor: a szelet nem rés

10 **for** $k = 2$ **to** $size(J, 2)$ 10–16. sor: kiírás

11 $print(J_k)$

12 **end**

13 **for** $k = 1$ **to** $n - size(J, 2) + 1$

14 $print(j - 1)$

15 **end**

16 $print$ *newline* 16. sor: sorváltás

17 $C = 0$

18 **end**

19 **if** $M_{i,j} > MaxSize$ **and** $j \leq j_m$ 19. sor: felbontás ellenőrzése

20 $GenSeries(M, n, i - 1, 1, j, MaxSize, [J, j])$

21 $j = j + 1$

22 **end**

23 **end**

24 **end**

25 **if** $C \neq 0$ 25. sor: az utolsó szelet nem rés

26 **for** $k = 2$ **to** $size(J, 2)$ 26–32. sor: utolsó szelet kiírása

27 $print(J_k)$

28 **end**

29 **for** $k = 1$ **to** $n - size(J, 2) + 1$

30 $print(J(size(J, 2)))$

```
31     end
32     print newline
33 end
```

5 Eredmények

A korábban ismertetett Holz hacker program segítségével bvtették az *On-line Encyclopedia of Integer Sequences* [15] adatbázist, ami γ_{23} -ig tartalmazta a grfsorozatok szmt. Programunk segítségével megadtuk a hinyz rtket egészen γ_{29} -ig. Ezek az rtket megtalálhatók a 4. táblázatban.

Szmtsaink sorn igénybe vettük laborcsoportokat (komputeralgebra labor, nyelvi labor, adatbázis labor, lovarda) valamint magiszterek segítségével is. Szzegezve a szmtcsoportok szmti teljesítményét, azt mondhatjuk, hogy szmti kapacitásunk elméleti maximuma elérte a 6 TFLOPS sebességet. Részletesebb adatok találhatók a 5. táblázatban.

A szmtsok sorn létrejött naplók a forráskóddal együtt megtalálhatók a honlapomon (<http://people.inf.elte.hu/lulsaai/Holz hacker>).

Az általunk kiszmtott γ rtket naplók közül a legrvidebbet tartalmazza a 6. táblázat rövidített formában, azaz nem tartalmazza a szeletek kezdő és befejező sorozatait, csak a sorszámot, futsi időt és az elfogadott sorozatok szmt. Itt megjegyezzük, hogy ebben a szmtsban még nem vettek részt a laborok gpe.

A klmbz ζ rtket részfeladatainak futsi időt szzegezve megkaphatjuk, hogy a teljes szmts egy gppel mennyi időt vette volna igénybe. Ezeket az adatokat tartalmazza a 7. táblázat.

6 Összefoglalás

A dolgozat témája grfok fokozatainak gyors tesztelésre volt, amelynek során klasszikus módszerek felhasználása mellett megadtunk egy j , lineris futsi idejű módszert, bemutattunk egy fokozatokat megszmll programot és az azzal elért eredményeinket.

Az első részben röviden bemutattuk az alap problémát, annak alkalmazási terleteit és a dolgozatban elért kvntumot.

A második részben ismertettük az eredeti Erds-Gallai módszert és a Tripathy munkásságát által megadott gyorsításokat. Ezután leírtuk a lineris Erds-Gallai, valamint az Erds-Gallai-Enumerate algoritmust, amelyeket a későbbiekben a grfsorozatok megszmll programban használtunk fel.

A dolgozat harmadik részben adtuk meg a Holz hacker program ismertetést, kitérve a program fbb sajátságaira, valamint a megvalósítás meghatározott fbb irányelveire és clokra.

A negyedik rész tartalmazta a grfsorozatok felosztásának megvalósítására felhasznált módszereket és algoritmust, amiket felhasználtunk az j , γ és ζ rtket

n	ρ_n	ϵ_n	γ_n
1	1	1	1
2	3	2	2
3	10	6	4
4	35	19	11
5	126	66	31
6	462	236	102
7	1 716	868	342
8	6 435	3 235	1 213
9	24 310	12 190	4 361
10	92 378	46 252	16 016
11	352 716	176 484	59 348
12	1 352 078	676 270	222 117
13	5 200 300	2 600 612	836 315
14	20 058 300	10 030 008	3 166 852
15	77 558 760	38 781 096	12 042 620
16	300 540 195	150 273 315	45 967 479
17	1 166 803 110	583 407 990	176 005 709
18	4 537 567 650	2 268 795 980	675 759 564
19	17 672 631 900	8 836 340 260	2 600 672 458
20	68 923 264 410	34 461 678 394	10 029 832 754
21	269 128 937 220	134 564 560 988	38 753 710 486
22	1 052 049 481 860	526 024 917 288	149 990 133 774
23	4 116 715 363 800	2 058 358 034 616	581 393 603 996
24	16 123 801 841 550	8 061 901 596 814	2 256 710 139 346
25	63 205 303 218 876	31 602 652 961 516	8 770 547 818 956
26	247 959 266 474 052	123 979 635 837 176	34 125 389 919 850
27	973 469 712 824 056	486 734 861 612 328	132 919 443 189 544
28	3 824 345 300 380 220	1 912 172 660 219 260	518 232 001 761 434
29	15 033 633 249 770 520	7 516 816 644 943 559	2 022 337 118 015 338

Table 4: szesz, pros s helyrellthat sorozatok szma.

Labor / Tulajdonos	Gp	Processzor	Mag	GFLOPS
Adatbzis labor	60	i5-650	2	25.6
Komputeralgebra labor	20	E 5300	2	20.8
Lovarda	110	E 7500	2	23.4
Nyelvi labor	60	i5-650	2	25.6
Ballagi Dniel	1	E7300	2	21.2
Mnyoki dm	2	E5405		
Mnyoki dm	1	Q6600	4	38.4
Mnyoki dm	1	X4 920	4	52.9
Mreg Balzs	1	T4500	2	
sszesen	255	-		

Table 5: A szmtsaink sorn felhasznlt szmtgpek adatai.

Sorszam	Futsi id	$\gamma_{24,m}$
1	886m38.590s	10 029 832 755
2	936m21.676s	28 723 877 732
3	505m47.829s	41 658 148 450
4	547m59.627s	69 578 274 838
5	511m25.114s	58 589 929 879
6	508m55.076s	102 412 209 899
7	542m10.017s	118 800 436 447
8	488m0.130s	151 600 893 997
9	643m54.655s	78 547 565 915
10	1518m44.534s	147 524 314 179
11	776m9.764s	70 426 738 550
12	585m91.666s	99 949 294 037
13	429m36.930s	49 782 771 161
14	429m26.178s	58 135 313 980
15	396m12.822s	118 914 450 088
16	375m33.124s	80 117 065 415
17	462m35.083s	115 347 245 437
18	471m41s	56 764 861 564
19	697m17.387s	207 784 332 910
20	565m3.692s	133 860 267 289
21	393m20.431s	151 426 892 693
22	549m59.291s	158 301 007 132
23	678m19,125s	148 434 414 999

Table 6: A γ_{24} rvidtett naplja.

n	Futsi id (nap)	Rszfeladatok száma
25	26	435
26	70	435
27	316	435
28	1130	2 001
29	6733	15 119

Table 7: A szmtsok sorn mrt futsi idk sszege s az sszes rszfeladatok száma.

kiszmtsakor.

A dolgozat tdik rszben ismertettk eredményeinket (az jonnán megadott γ s ζ rtkeket, az j algoritmus s a rgi algoritmus futsi idejnek sszehasonltst), valamint nhny technikai rszletet a szmtsok elvgzsnek krlnnyeir (naplfjlok s elrhetsgk, felhasznlta szmtgpek tpusa, rendelkezésre ll maximlis szmtsi teljstmnny).

A dolgozatban lert eredményeket a [8, 9] cikkekben publikltuk.

Az eddig elrt eredményeket szeretnénk a ksbbiekben felhasznltni focisorozatok s szuper-versenyek sorozatainak ellenrzse sorn, mivel ezeknek a problmnak rsze a grfok foksorozatainak ellenrzse.

References

- [1] CHODUM, S. A.: *A simple proof of the Erds-Gallai theorem on graph sequences*. Bull. Austral. Math. Soc. **33**, (1986), 67–70.
- [2] ERDŐS, P., GALLAI, T.: *Grfok elrt fok pontokkal*. Mat. Lapok **11**, (1960) 264–274.
- [3] ERDS, P.; MIKLS, I.; TOROCZKAI, Z.: *A simple Havel-Hakimi type algorithm to realize graphical degree sequences of directed graphs*. Elec. J. Comb. **17**, (2010) R66.
- [4] HAKIMI, S. L.: *On the realizability of a set of integers as degrees of the vertices of a simple graph*. J. SIAM Appl. Math. **10**, (1962) 496–506.
- [5] HAVEL, V.: *A remark on the existence of finite graphs (cseh)*; *Časopis Pěst. Mat.* **80**, (1955), 477–480.
- [6] IVNYI, A.: *Reconstruction of complete interval tournaments*. Acta Univ. Sapientiae, Inform., **1**, (2009) 71–88.
- [7] IVNYI, A.: *Reconstruction of complete interval tournaments. II*. Acta Univ. Sapientiae, Math., **2**, (2010) 47–71.

- [8] IVNYI, A., LUCZ, L., STR, P.: *On the Erds-Gallai and Havel-Hakimi algorithms*. Acta Univ. Sapientiae, Inform., **3**, (2011) elfogadva.
- [9] IVNYI, A., LUCZ, L., STR, P., PIRZADA, S.: *Parallel Erds-Gallai algorithm*. CEJOR, **kzirat**.
- [10] IVNYI, A., PIRZADA, S.: *Comparison based ranking*. In (ed. A. Ivnyi): Alg. of Inform., **3**, AnTonCom, Budapest 2011, 1209–1256.
- [11] JACOBSON, V.: *Congestion avoidance and control*. In: Proc. of SIGCOMM 88, Stanford, CA, (1988), ACM, 314–329.
- [12] KLEITMAN, D. J., WANG, D.L.: *Algorithms for constructing graphs and digraphs with given valences and factors*. Disc. Mat., **6**, (1973) 79–88.
- [13] LAMAR, M. D.: *Algorithms for realizing degree sequences of directed graphs*. arXiv (2009). Elrhet: <http://arxiv.org/abs/0906.0343>
- [14] LANDAU, H. G.: *On dominance relations and the structure of animal societies. III. The condition for a score sequence*. Bull. Math. Biophys. **15**, (1953) 143–148.
- [15] SLOANE N. J. A.: *The number of degree-vectors for simple graphs*. In (ed. N. J. A. Sloane): The On-line Encyclopedia of the Integer Sequences (2011).
- [16] TRIPATHI, A., VIJAY, S.: *A note on a theorem of Erdős & Gallai*. Disc. Math. **265**, (2003) 417–420.
- [17] TRIPATHI, A., VENUGOPALAN, S., WEST, D. B.: *A short constructive proof of the Erds-Gallai characterization of graphic lists*. Disc. Math. **310**, (2010) 833–834.